

דף יח:

עין משפט א.ב. או"ח סימן שכח סעיף לב

לב. לד. החושש בשינוי לא יגמע חומץ ויפלוט ל אבל גומע וכולע או מטבל בו כדרכו. והחושש בגרונו מ לא יגרגר בשמן נ אבל בולע הוא השמן ס ואם נתרפא מה טוב.

עין משפט ג. או"ח סימן תקנד סעיף ח

ח. ט. טבילה של מצוה בזמנה מותרת, אבל בזה"ז אין טבילה בזמנה ע וע"כ לא תטבול בו וכן נהגו פ.

ל. ו כאן מיירי במיחוש בעלמא, אבל ביש לו צער גדול ובשביל זה נחלש כל גופו מותר לעשות לו כל הרפואות כמו בסעיף ג, ט"ז ס"ק כ"ד.

ובמיחוש בעלמא אסור לומר לעכו"ם שיעשה לו שום דבר, מ"א ס"ק ל"ו, ואפי' אינו אלא שבות דשבות אסור.

ו ולא יגמע חומץ ויפלוט דמוכח שזה לרפואה, אבל בערק או יין כיון שהם משקים מותר אפי' לפלוט דלא מיחזי לרפואה, ח"א כלל ס"ט אות ג, כה"ח אות קצ"א, וכל זה אף במיחוש בעלמא.

מ. היינו בחושש בעלמא, שם אות קצ"ד.

נ. ו כן לא ישהה אותו בגרונו ואינו בולעו, כיון שאינו בולעו מוכח שזה לרפואה, ב"י בשם רש"י, ואם משהה אותו בגרונו או מגררו אפי' אח"כ בולעו אסור, כה"ח אות קצ"ה, ממ"א ס"ק ל"ז.

ס. ו והב"ח אוסר בשמן לבד, והמ"א בס"ק ל"ח כתב דהכל לפי המקום והזמן דאם אין דרך בריאים לבלוע שמן לבדו אסור, כמו בסעיף ל"ז. ומ"מ נחלש כל גופו מכאבי גרון מותר לעשות כל רפואה.

ע. ו משום דהן סופרות ז' נקיים מספק. ואפי' למ"ד טבילה שלא בזמנה מותרת ביוה"כ, בט' באב אין טובלים דכדאי בית אלוהינו לאבד עליו טבילה אחת בשנה. כ"כ הב"י בשם התוס'.

פ. ו אם חל טבילתה בליל ט' באב או בליל עשירי באב תחפוץ בערב תשעה באב ובמוצאי ט' באב תחפוץ קצת ותטבול, ואם חל ט' באב ביום ראשון תחפוץ בערב שבת ואח"כ תחפוץ קצת ותטבול במוצאי ט' באב. כה"ח אות מ"ב.